Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН
за изменение и допълнение на Закона за подпомагане на земеделските производители

(Обн., ДВ, бр. 58 от 1998 г., изм. и доп., бр. 79 и 153 от 1998 г., бр. 12, 26 и 86 1999 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 24 от 2000 г., бр. 34 и 41 от 2001 г., бр. 46 и 96 от 2002 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 14 и 105 от 2005 г., бр. 18, 34 от 2006 г., бр. 80, 96 и 108 от 2006 г.,бр. 13, 53 и 59 от 2007 г., бр. 16, 36 43 и 100 от 2008 г., бр. 12, бр. 32, 82 и 85 от 2009 г.)

§ 1. Към глава втора се създава чл. 29а:

“Чл. 29а. (1) Не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред индивидуалните административни актове, издавани от изпълнителния директор на Разплащателната агенция или от упълномощени от него лица.

(2) Административните актове по ал. 1 подлежат на обжалване по законосъобразност пред министъра на земеделието и храните.

(3) Жалбите по ал. 1 се подават от заинтересуваните лица чрез органа издал акта по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Административен акт в частта, която не е отменена от министъра на земеделието и храните, може да се обжалва чрез Разплащателната агенция пред административния съд в 14-дневен срок от получаване на решението.

(5) Административният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред.

(6) Административният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която жалбата е изцяло уважена с решението на по-горестоящия административен орган.

(7) Не произнасянето на по-горе стоящия административен орган в срока по чл. 97, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс се смята за потвърждение на административния акт в обжалваната част.

(8) В случаите по ал. 7, жалбата против административния акт може да се подаде пред компетентния съд в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне от министъра на земеделието и храните.

§ 2. В чл. 43, ал. 3 в текста преди т. 1 след думата “площ” се добавя “и по останалите схеми и мерки, за които земеделският стопанин е подал заявление за подпомагане по съответния ред”.

София, 26.03.2010 г. **ВНОСИТЕЛИ:** Десислава Танева
Стоян Гюзелев
Юлиана Колева

МОТИВИ

Оспорваните индивидуални административни актове са по своята същност откази за изплащане на финансова помощ на земеделски стопани по схеми и мерки, които се прилагат от Разплащателната агенция. Отказите се отнасят до мерки, които се уреждат от специфична нормативна уредба, при която намират директно приложение разпоредби на различни регламенти, като част от законодателството на Европейския съюз. Обжалването на такива откази директно пред съда без да е изчерпан етапа на обжалване по административен ред води до трудности с разясняването на приложимите нормативни разпоредби и специфичния ред за извършване на проверки на подадените заявления чрез Интегрираната система за администриране и контрол. Произнасянето на съда по образуваните дела се забавя значително във времето с оглед на сложността на постановените откази, като същевременно се създава и противоречива съдебна практика относно законосъобразността на обжалваните актове.

Въвеждането на задължително обжалване на индивидуалните административни актове на Разплащателната агенция пред по-горе стоящия административен орган има редица предимства пред сега действащото обжалване директно пред съда. Предлага се жалбата да бъде разглеждана от компетентен административен орган, който познава в детайли приложимото законодателство. На второ място подаването на заявленията за кандидатстване, примерно по директните плащания на площ се извършва чрез общинските служби по земеделие, които са териториални поделения на Министерството на земеделието и храните, т.е. съществуващата функционална връзка между министерството и Разплащателната агенция ще улесни придвижването на преписките. Очаква се срокът за произнасяне по жалбите да се съкрати значително, тъй като срокове за разглеждане на жалби, подадени по административен ред, съгласно Административнопроцесуалния кодекс са по-кратки

Съгласно съдебната практика по административни дела относно директни плащания на площ, съдът приема, че при проверка на място на заявените от земеделските стопани площи, Разплащателната агенция може да откаже финансиране на кандидата само по Схемата за единно плащане на площ, а не по всички схеми и мерки, по отношение на които е кандидатствало лицето с едно заявление. По такъв начин се оказва, че за една земеделска земя, за която не са били полагани грижи и която не е била обработвана от кандидата, Разплащателната агенция няма право да откаже подпомагане, тъй като текстът на чл. 43, ал. 3 не предвижда такава възможност. Независимо, че по всички останали схеми и мерки освен схемата за единно плащане на площ са приети и отделни подзаконови

нормативни актове, които уреждат условията е реда за прилагането им, законът следва да бъде допълнен в предлаганата насока, с което ще се създаде единен подход при отказ за плащане на финансово подпомагане.

София, 26.03.2010 г. **ВНОСИТЕЛИ:** Десислава Танева
Стоян Гюзелев
Юлиана Колева